

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2533). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533).

กรุงเทพฯ: การศาสนา.

กรมวิชาการ. (2533). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533).

กรุงเทพฯ: การศาสนา.

กรมวิชาการ. (2539). ผลประเมินคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: การศาสนา.

กรมวิชาการ. (2540). การเขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ:

การศาสนา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (2540-

2544). กรุงเทพฯ: การศาสนา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ:

อักษรไทย. กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพะเยา. (2538). เอกสารโครงการประจำปี
งบประมาณ 2539. จังหวัดพะเยา.

กิตติมา ปรีดีดิolk. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: อักษรพิพัฒน์.

ธีระพล อรุณะกลีกร. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

พรพจน์ ประเสริฐนิติพงษ์. (2533). การใช้แหล่งวิทยาการชุมชนเพื่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ.

กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วิชัย ศรีสมบัติ. (2541). รูปแบบการจัดและการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทาง

การศึกษา. สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมพร ใหม่แก้ว. (2537). เปรียบเทียบผลการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค อี เอฟ อาร์ กับเดลฟาย.

วิทยานิพนธ์ ศีษสาตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมสุดา ผู้พัตร และโสภณ ณะมัย. (2534). การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเกษตร. กรุงเทพฯ:

กองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2538). รายงานการสำรวจอุตสาหกรรมกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.

กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

หน่วยศึกษานิเทศ เขตการศึกษา 8. รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา

2539. จังหวัดเชียงใหม่.